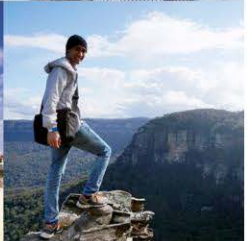

12 บั๊กล่าฟินแดนออสเตรเลีย

คำนำ

ถ้าหากถามว่าหนังสือเรื่อง 12 นิกล้าฟันแดนออสเตรเลียเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ?

คำตอบก็คือ เราเองก็เป็นหนึ่งคนที่ไม่ออสเตรเลียมา ไปอยู่ซิดนีย์มา ไป Work and Holiday มา 1 ปีนะคะ แล้วก็มีความคิดว่าอยากจะนำประสบการณ์และสิ่งดีๆ มาแบ่งปันให้กับรุ่นน้อง ที่จะไปในปีถัดๆ ไป เพราะเมื่อเราลองนึกย้อนกลับไป ความเป็นตัวเรา ช่วงเราไปแรกๆ คิดว่าคงดีนะถ้าหากมีหนังสือเล่มหนึ่งที่สามารถบอกเล่าการใช้ชีวิต บอกว่าแต่ละคนเป็นไงมาไงถึงได้ไปที่ออสเตรเลีย แล้วไปอยู่นู้นได้มีโอกาทำอะไรบ้าง มีรายรับ รายจ่ายเป็นยังไงบ้างและก็ได้อะไรจากการที่ไปอยู่ที่ออสเตรเลีย

มีโอกาสเชิญ 12 นิกล้าฟันที่ไม่ออสเตรเลีย เรียกได้ว่าเป็นคนที่มีชื่อเสียงในแวดวงการไปออสเตรเลีย อยู่พอสมควรคะ ก็เลยเกิด เป็นหนังสือเล่มนี้ขึ้น แล้วก็หวังว่าคนที่อ่านก็จะได้รับประโยชน์ในการใช้ชีวิตหรือในการดูประสบการณ์ของพี่ๆ เป็นตัวอย่างในการใช้ชีวิต และอีกอย่างว่าถ้าหากเราไป เราไปทำอย่างไรได้บ้างหรือเราไม่สมควรที่จะไปแล้ว หรือเราดูเป็นแบบอย่างและก็คัดเลือกเพื่อนำมาเป็นเส้นทางของตนเอง ก็ขออวยพรให้ทุกๆ คนที่จะไปออสเตรเลียหรือจะไปเมืองนอก หรือกำลังทำอะไรอยู่ก็ตามที่เป็นความฝันของคุณ ขอให้พวกคุณ โชคดีค่ะ

พี่ๆ ทุกคนและโหม่สิ่งตั้งใจทำหนังสือเล่มนี้มาก

ขอบคุณพี่ๆ ทุกคนที่ให้เกียรติมาเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้นะคะ

“ เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น และ กำหนดเส้นทางของตนเอง ”

12 นักล่าฝัน

1

แม่ อธิวัตร แสนศรี

คนไทยรุ่นแรกที่มาออสเตรเลียด้วยวีซ่า Work and Holiday และผู้ก่อตั้ง allaboutwah.com

2

เกมส์ วิทวัส บุณราศิมวงศ์

ผู้บริหาร Beyond Study และพ่อท้วมไคนุแห่ง Thai WAH Club

3

แอร์ ธนกร ธนวนิชย์กุล

IT Project Manager 4 ปี ที่ออสเตรเลีย และผู้ก่อตั้ง Base on Cloud Cafe

4

เตี๊ยะ ณัฐพงศ์ เทียมเสน

ตากล้องอิสระ ณ ออสเตรเลีย เจ้าของธุรกิจ Photo Drive และ Title Photography

5

โม วิศรุต มุกดาकरण

เกษตร + กรรมกร เงินเดือนหลักแสน แดนจิงโจ้

6

เฟิร์น วรทา พันธกมล

นักศึกษาตรีปริญญาโทจาก The University of Sydney

7

ต้อง กฤษดากร เศรษฐเสถียร

ตัวแทนคนไทยในออสเตรเลียเข้าร่วมประชุมอาเซียน และ เจ้าพ่ออาสาสมัคร ณ เมลเบิร์น

8

ต้า ภัทรวรัญญา บัณฑิตเวทิตกุล

เจ้าของแฟนเพจ: Australian Big Sister แรงบันดาลใจให้คนไทยในออสเตรเลีย

9

ตูน ชญานิน สุขสุพันธ์

ครั้งแรกกับการทำตามฝัน นักสเก็ตซ์ภาพหญิง ณ เมืองเมลเบิร์น

10

ครีต ซาครีต ยศพล

เจ้าของกระทู้ดัง : เด็กหนีออกจากบ้าน ไปผจญภัย ณ แดนจิงโจ้ ด้วยวีซ่า WAH

11

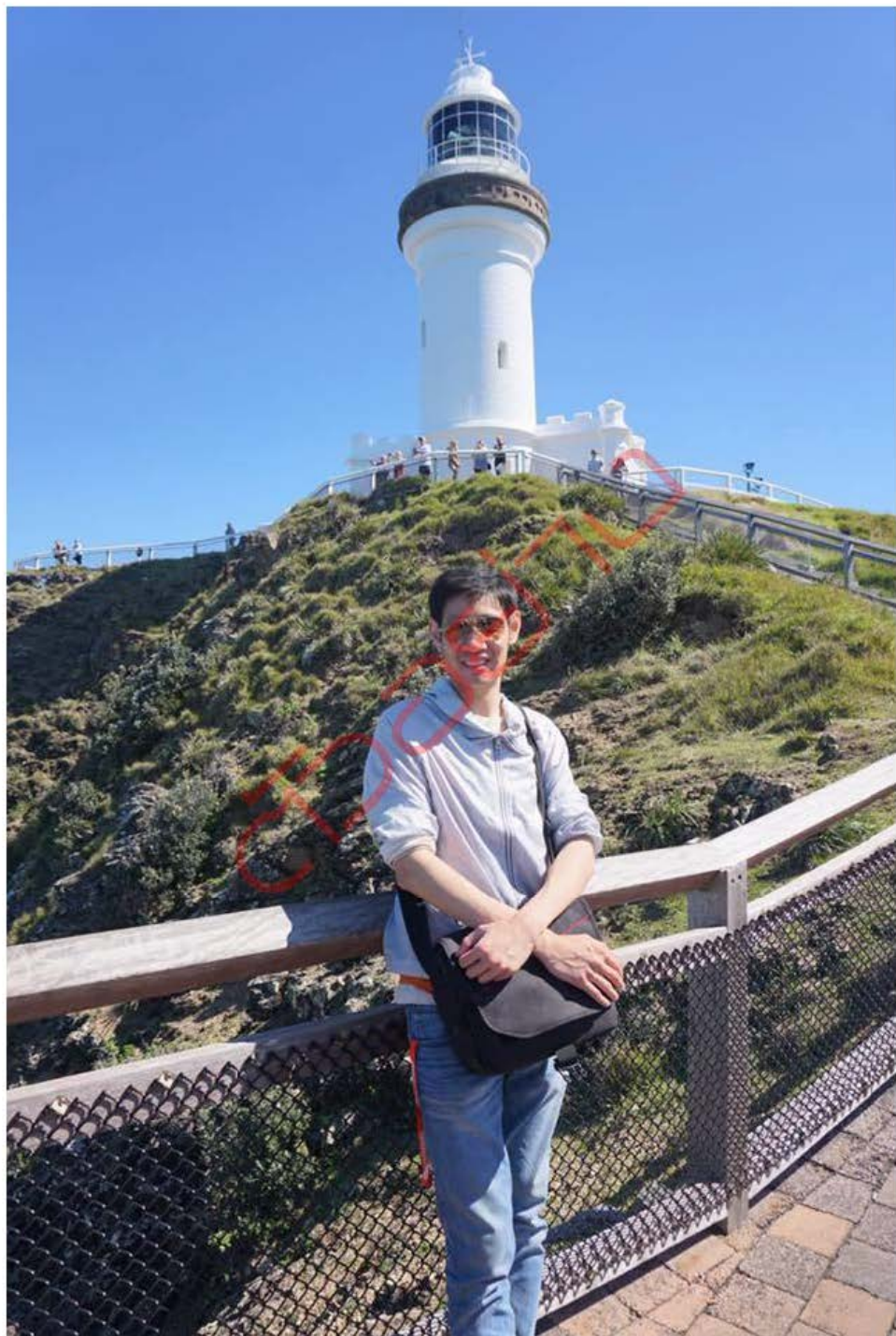
บอย อนุพงศ์ อินต๊ะวงศ์

นักเดินทาง นักเล่าเรื่อง ตากล้อง และวลีประจำตัว “เที่ยวไม่ตั้งนอแรด”

12

ไทมส์ สมนวนรรณ สุขพันธ์

เจ้าของแฟนเพจ: สร้างเงินล้านจากการไปเมืองนอก by Maily

คริต ชาคริต ยศพล

เจ้าของกระทู้ถึง : เด็กหนีออกจากบ้าน ไปผจญภัย ณ แดนจิงโจ้
ด้วยวีซ่า Work and Holiday

“ การพบเจอคนที่หลากหลาย ทำให้ผมรู้จักรับฟัง
เคารพในความฝันและเป็นเป้าหมายของคนอื่น! “

ผมได้รู้จักโครงการ work & holiday เมื่อตอนเดือนกุมภาพันธ์ปี 2014 จากคำแนะนำ
ของรุ่นพี่ที่ทำงาน ขณะนั้นผมเพิ่งลาออกจากงานประจำที่บริษัทหลักทรัพย์เล็กเล็ก
แห่งหนึ่ง เนื่องจากปัญหาหลายๆ อย่างทั้งด้านครอบครัว อนาคตของตัวเองและ
สังคมรอบตัว

สำหรับผม ทันทีที่ได้ยินรายละเอียดของโครงการนี้ก็เกิดความสนใจทันที วีซ่าอายุ
นาน 1 ปีกับประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างออสเตรเลีย แคลคิดถึงสถานที่ที่ไม่เคยไป
บรรยากาศที่น่าอยู่ ผู้คนที่มาจากหลายๆ ประเทศ ก็ตื่นตื่นแล้ว

โอกาสแค่ครั้งเดียวในชีวิต มันเป็นข้อเสนอที่มาถูกที่ถูกเวลามาก เมื่อรวมกับปัญหาในขณะนั้น การกดโควตาเป็นความหวังเดียว ที่จะพามผมออกไปจากที่นี่ จะเจออะไรข้างหน้าที่พร้อมลุย ผมใช้เงินเก็บก้อนสุดท้ายกับการไปออสเตรเลียครั้งนี้ เรียกว่าเต็มพันแบบหมดหน้าตักก็ว่าได้ ทันทันทีรู้ว่าได้วีซ่า ผมก็รู้สึกได้ทันทีว่าชีวิตกำลังจะเปลี่ยนไปตลอดกาล

การทำงาน

การทำงานที่ออสเตรเลียด้วยข้อจำกัดของ work and holiday visa แล้วเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่จะได้ทำงานระดับสูงๆ อย่างพนักงานออฟฟิศหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการคนที่พำนักถาวรที่เรียกว่า (PR) หรือ citizen งานที่ผมได้ทำก็จะเป็นงานในลักษณะ hospitality ซะเป็นส่วนมาก

อย่างในร้านอาหารไทย ร้านคาเฟ่ฝรั่ง งานทำความสะอาดตามบ้าน บางที่ถ้ามีเวลว่างก็จะรับงาน casual หรืองานพิเศษเพิ่ม อย่างการตัดหญ้า แพ็คของเล่น สักรวจการจราจร แต่ก็ไม่ได้มั่นคงนักในแต่ละงาน และแต่ละงานก็มีปัญหาต่างกัน ใน 1 ปีผมได้มีโอกาสทำงานมาเยอะ ได้ลองอยู่ในธุรกิจที่หลากหลาย

ได้เห็นการทำงานของมี้อาชีพในแต่ละสายงาน รวมทั้งการเดินทางไปในหลายๆ เมืองตามที่จะมีงานให้ผมทำ จนสุดท้ายไปลงตัวที่ซิดนีย์กับงานในโรงงานแพ็คผัก เขาเป็นว่างานทุกประเภทเคยทำมาเกือบหมดแล้ว ชาติแต่งงานฟาร์มเท่านั้น

รายรับ

เรื่องที่สำคัญอีกเรื่องที่คุณสนใจกันมากกับการเดินทางไปทำงานต่างประเทศคือเรื่องของรายรับ ที่เชื่อกันว่าได้เงินมากกว่าการทำงานในประเทศ อันที่จริงก็ตามที่เข้าใจกันนั้นแหละครับ ว่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทำให้รายได้อาจจะดูมากกว่า ตอนที่อยู่ที่ออสเตรเลีย

ผมเป็นคนที่ไม่ได้มีความมั่นคงกับงานเท่าไร มีการเปลี่ยนงานไปเรื่อยๆ เน้นเก็บเล็กผสมน้อย โดยเฉลี่ย หากวันไหนทำงานก็จะได้ประมาณ 100 \$AUD (2,600 บาท) ในทุกๆ งาน

อย่างไรก็ตาม เรื่องงานเป็นเรื่องของลักษณะและชั่วโมงการทำงานด้วย ลักษณะงานที่
ทำจะมีเพดานของค่าจ้าง อย่างถ้าทำในร้านอาหารไทยก็จะได้ประมาณไม่เกิน 13
\$AUD (340 บาท) / ชม หรือซีพละ 60 - 80 \$AUD (1,500 – 2,000 บาท)

ถ้าทำกับนายจ้างต่างชาติก็มีโอกาสมากกว่า และชั่วโมงการทำงานของแต่ละงานก็ไม่
เท่ากัน บางวันอาจจะต้องมีการรับมากกว่า 1 งานเพื่อที่จะให้ได้รายได้มากขึ้น
อย่างไรก็ตามตอนนั้นรายรับค่อนข้างดี

อาจจะไม่ได้มากอะไรถ้าเทียบกับอาชีพที่ทำเงินได้ดีอย่างงานนวด แต่ 100 – 120
\$AUD (2,600 – 3,120 บาท) / วัน ก็ถือว่าเพียงพอสำหรับการเก็บและการอยู่ใน
ออสเตรเลียตลอดระยะเวลาที่นั่น

บางครั้งรายรับก็ไม่ใช่เรื่องของความคุ้มค่าของงาน แต่เป็นเรื่องของความพอใจของ
เรามากกว่า ส่วนวันทำงานก็อยู่ที่ช่วงของความต้องการคนเหมือนกัน ในช่วงพีคๆ เลย
ทำงาน 7 วัน ไม่ได้หยุดเลยหรืออย่างมากที่สุดอาทิตย์ละ 1 วัน

พยายามจะทำให้ตัวเองมีวันหยุดอาทิตย์ละ 2 วัน แต่ก็ทำไม่ได้ เพราะหลายๆครั้งเรา
เลือกอะไรไม่ได้ และโอกาสที่มันเข้ามาผมก็ไม่อยากทำให้มันหลุดมือ ก็ต้องจำใจรับไว้
(ในบางที่) ถึงอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับความขยันและการจัดการชีวิตของแต่ละคน

รายจ่าย

ส่วนเรื่องที่ตรงข้ามก็คือ เรื่อง รายจ่าย หลักที่แน่นอนก็คือ ค่าเช่าที่พักที่จะแตกต่างกันออกไปตามย่านที่อยู่ ผมนิยมอยู่ในตัวเมืองเป็นส่วนมาก ก็ยอมรับว่าค่อนข้างแพงและแออัด แต่ก็ได้ในเรื่องของความสะดวกเข้ามาแทนจริงๆ ตั้งใจไว้ว่าให้ขึ้นอยู่กับสถานที่ทำงานมากกว่า ถ้าใครโชคดีพักอยู่นอกเมืองแล้วได้งานใกล้ๆ ก็จะประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก

โดยรวมแล้วก็จะมีรายจ่ายในเรื่องของที่พักประมาณ 100-150 \$AUD (2,600 – 3,900 บาท)/ สัปดาห์ พยายามไม่ให้เกินนี้ เพราะว่าหากเกินนี้ ต้องทำงาน 2 วันถึงจะสามารถจ่ายค่าที่พักได้ นอกจากนี้ก็ยังมีค่ากิน จริงๆจริงผมใช้วิธีซื้อของลดราคาจากซูเปอร์มาร์เก็ตมาตุ๋นไว้ ก็ต้องคอยมองหาโปรโมชั่น หาช่วงที่ซูเปอร์มาร์เก็ตเขาจะเคลียร์สต็อกของ

ผมไม่ใช่คนที่ทำกับข้าวเก่งนัก แต่ก็ได้หัดเอาที่ออสเตรเลียนั่นแหละ ด้วย 2 วิธีนี้ก็ทำให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากๆ แล้ว เพราะหากทำงานแบบปกติต่อให้ได้ค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย แต่ซื้อของในราคาปกติตามที่เขที่ตั้งขาย ก็จะเสียเงินไปเยอะมาก จนบางทีอาจไม่เหลือเงินเก็บก็มี การวางแผนวิธีใช้จ่ายเงินก็เป็นเรื่องสำคัญ

มันจำเป็นที่จะต้องเพิ่มรายรับและลดรายจ่ายไปพร้อมๆกัน โดยเฉพาะเวลามีเป้าหมายในการเก็บเงินแล้ว การไปอยู่เมืองนอกแล้วไม่ได้เที่ยวเลยก็ถือว่าไปไม่ถึงนะ ผมใช้เงินกับการซื้อทัวร์ไปเที่ยวในหลายหลายที่ ค่าตัวเครื่องบิน ค่ารถ ค่าเช่าสถานที่ต่างๆ ถ้าหาเพื่อนแชร์ค่าเช่ารถได้ ก็จะประหยัดไปมากกว่านี้ได้เลย

สิ่งที่ได้เรียนรู้

ตลอดหนึ่งปีที่ผ่านมา นอกจากการเรียนรู้ในงานที่หลากหลายจากมืออาชีพหลายๆ คน สิ่งที่ผมคิดว่าสำคัญมากที่สุดจริงๆ มันไม่ใช่เงินที่ได้รับ การทำงานที่นั่นสอนให้ผมเป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้นซึ่งจริงๆ ปกติก็มีอยู่แล้วนะ

แต่ที่นี้เหมือนเวทีจริง ตอนอยู่ที่บ้านอาจจะไม่ได้ดูแลทุกอย่างเองขนาดนี้ แต่เมื่ออยู่ที่นั่นผมรู้เลยว่าไม่มีใครรักตัวคุณเท่ากับตัวคุณเอง ไม่มีใครมาแบกรับความเสี่ยงแทนคุณ

ผมต้องดูแลและวางแผนเองทุกอย่าง ตัดสินใจเอง บริหารทุกอย่างด้วยตัวเอง ถูกบ้าง ผิดบ้าง เรียนรู้จากการตัดสินใจ บางครั้งก็ต้องรับความผิดพลาดตรงนั้นไว้เอง มันมีหลายครั้งจริงๆนะที่ผมอยากถอย รู้สึกว่าตัวเองมาผิดที่ เวลาที่เจอปัญหาเข้าตาเถมิได้ แต่มันก็ทำให้เรารู้ค่าแรงแคเตอร์ของตัวเอง ที่จะได้ตอบกับปัญหาเหล่านั้น บางเวลาจะรู้สึกได้เลยว่า มันไม่มีทางออก แต่สุดท้ายมันก็มีทางมาได้เรื่อยๆ และก็ทำให้ผมคิดว่าปัญหาใดใด ต่อจากนี้มันก็จะไม่มีทางออกของมัน อาจจะต้องอาศัยและจังหวะบ้าง แต่ก็ต้องอดทนรอ

การพบเจอคนที่หลากหลาย ทำให้ผมรู้จักรับฟัง เคารพในความฝันและเป้าหมายของคนอื่น แต่ละคนที่มาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน เจอปัญหาที่ต่างกัน แต่ก็จากบ้านเกิดเมืองนอนมาตามหาความฝันคล้ายคล้ายกัน

แรกแรกผมก็คิดไปว่า เหมือนผมอยู่คนละโลกกับพวกเขา แต่การที่ได้อยู่กับพวกเขาไปนานๆ ทำให้ผมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับพวกเขาไปแล้ว

มันอาจจะไม่ใช่ช่วงเวลาที่ยาวนาน แต่มันก็เป็นความรู้สึกผูกพันในช่วงที่ได้ทำงานร่วมกัน และอยู่ร่วมกัน

ขอฝากกระทู้ไว้ด้วยแล้วกันครับ
เผื่อใครสนใจตามต่อ เป็นเรื่องราว(เกือบ)เต็มตลอดปี

ถ้ามีอะไรสงสัย หรืออยากได้ความช่วยเหลือในเรื่องของข้อมูล
แอดมาทาง facebook ได้ครับ ยินดีช่วย

สุดท้ายนี้ อยากบอกว่า การเปิดรับโอกาสใหม่ๆเป็นเรื่องที่สำคัญ
หลายๆคนกลัว ผมก็กลัวนะ มันอาจจะผิดพลาดบ้าง ไม่มีใครโชคดี
ไปตลอด แต่มันไม่ได้สำคัญอะไร ทุกคนผิดพลาดได้ตลอด แต่การ
ตอบสนองต่อความผิดพลาด ผิดหวังในชีวิตเป็นสิ่งที่ทำให้คนเรามี
คาแรคเตอร์ที่แตกต่างกัน เจ็บบ้าง ร้องไห้บ้าง เสร็จแล้วก็ลุกต่อนะ

ขอบคุณสำหรับการสนับสนุน แล้วไว้คุยกัน ขอบคุณจากใจครับ 😊

กระทู้เด็กหนีออกจากบ้าน

Part1

<http://pantip.com/topic/34377041>

Part2

<http://pantip.com/topic/34391737>

Part3

<http://pantip.com/topic/34404471>